

Sygn. akt I C 1076/18

Dnia 30 października 2018 roku

Wzmianka w trybie art. 157 § 2 k.p.c. zastępująca protokół rozprawy

Podczas rozprawy nie stawił się nikt w imieniu strony powodowej, należycie powiadomionej o terminie posiedzenia. Pozwany nie stawił się, mimo należytego powiadomienia o terminie posiedzenia, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności i nie składał wyjaśnień. Po zamknięciu rozprawy Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny przez odczytanie sentencji i wskazanie ustnie zasadniczych motywów rozstrzygnięcia.

Protokolant Przewodniczący

.....

(podpis) (podpis)

**WYROK ZAOCZNY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 30 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: stażysta Beata Ociesa

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa W. M. i E. M.

przeciwko W. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1076/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 lipca 2018 roku W. M. i E. M. wystąpili przeciwko W. K. o zapłatę solidarnie na ich rzecz kwoty 1.166,36 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 października 1994 roku do dnia zapłaty, a nadto przyznanie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że dochodzona należności stanowi wierzytelność nabytą w drodze umowy cesji.

(pozew k. 2 – 3)

W wyznaczonym terminie W. K. nie zajął merytorycznego stanowiska w sprawie.

(potwierdzenie doręczenia korespondencji k.19)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 13 kwietnia 1994 roku W. K. zawarł ze (...) Bankiem (...) umowę kredytu na kwotę 9.800.000 starych złotych z termin spłaty w okresie 12 miesięcy, przy czym pierwsza rata płatna w dniu 14 maja 1994 roku.

(umowa kredytu k.5)

W dniu 14 października 1994 roku (...) Bank (...) zawarł z W. M. i H. T. umowę przelewu wierzytelności, na mocy której zbył na rzecz wspólników spółki cywilnej (...) z siedzibą w Ł. wierzytelność przysługującą cedentowi wobec W. K. z tytułu umowy kredytu.

(umowa przelewu wierzytelności k.4)

W. M. i E. M. prowadzą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...), której przeważającym przedmiotem działalności pozostaje pozostała działalność wspomagająca usługi finansowe.

(wypis z (...) k.7)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia stron oraz złożone do akt sprawy dokumenty, których treść nie była kwestionowana na żadnym etapie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Stosownie do treści art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W myśl zaś art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Zgodnie z regulacją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018, poz. 1104, wejście w życie z dniem 9 lipca 2018 roku) jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Z kolei stosownie do treści art. 5 ust. 4 ustawy roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Wprowadzona przez ustawodawcę zmiana przepisów nakłada obecnie na Sąd obowiązek uwzględnienia z urzędu upływu terminu przedawnienia w przypadku roszczeń skierowanych przeciwko konsumentom.

W powyższym świetle należy uwzględnić fakt, że powodowie dochodzą roszczenia przeciwko pozwanemu posiadającemu status konsumenta, a termin przedawnienia dla tego typu żądania, jako związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wynosi 3 lata. Termin spłaty kredytu przypadał na dzień 14 kwietnia 1995 roku (data płatności dwunastej miesięcznej raty), a więc stan wymagalności roszczenia powstał najpóźniej w dniu 15 kwietnia 1995 roku (brak jest danych wskazujących na uprzednie skuteczne wypowiedzenie stosunku umownego). W konsekwencji termin przedawnienia upłynął w dniu 15 kwietnia 1998 roku. Strona powodowa nie wykazała przy tym w żadnej mierze, aby bieg terminu przedawnienia został kiedykolwiek przerwany ze skutkiem dla tego właśnie podmiotu.

Z tych wszystkich względów powództwo podlegało oddaleniu całości.